

BEZGRUNTNY (1) *ai*

N sg m bezgruntny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Nie mający gruntu, dna; nie dający się zgruntować, zgłębić; bardzo głęboki: Voraginosus, Przepáfcifty, bezgruntny/ bezdenny/ wirowáty. Mącz 507d.

Synonimy: bezdenny, bezedny, przepaścisty, wirowaty.

KN